

वा० रा०

॥१०८॥

नन्विद्रादिभिरपि दुष्करपीडनमस्मत्पुरं कथं वानरैः पीडितं तत्राह ॥ एकेनेति ॥ ७५ ॥ संयुगे मुक्तः जीवन्मृत इत्युक्तेति शेषः ॥ ७६ ॥ यन्न कृतः यामवस्थानं प्रापितः सरामेण कृतस्ता
मवस्थां प्रापितः प्राणसंशयात्तयावस्थया प्राप्तो विमुक्तश्च ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ सगर्वितं सगर्वी ॥ रोपेण विद्वद्धो दोषो दुर्नयहृपो यस्य तं ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ संप्रतस्थे प्रस्थातुमुपचक्रमे

एकेन वानरेणेयं पूर्वदग्धामहापुरी ॥ कुमारो निहतश्चाक्षः सानुयात्रः सकुंजरः ॥ ७५ ॥ स्वयं रक्षोधिपश्चापि पौलस्त्यो देवकंठकः ॥ व्रजेति
संयुगे मुक्तो रामेणादित्यवर्चसा ॥ ७६ ॥ यन्न देवैः कृतो राजानापि दैत्यैर्न दानवैः ॥ कृतः स इह रामेण विमुक्तः प्राणसंशयात् ॥ ७७ ॥
सयूपाक्षवचः श्रुत्वा भ्रातुर्युधिपराभवं ॥ कुंभकर्णो विदत्ताक्षो यूपाक्षमिदमब्रवीत् ॥ ७८ ॥ सर्वमद्यैव यूपाक्ष हरि सैन्यं सलक्ष्मणं ॥ रा
घवं चरणे जित्वा ततो द्रक्ष्यामिरावणं ॥ ७९ ॥ राक्षसां स्तर्पयिष्यामि हरीणां मांसं शोणितैः ॥ रामलक्ष्मणयोश्चापि स्वयंपास्यामि शोणि
तं ॥ ८० ॥ तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य सगर्वितं रोषविद्वद्धोऽपि ॥ महोदरो नैर्ऋतयोधमुख्यः कृतांजलिर्वाक्यमिदं बभाषे ॥ ८१ ॥ राव
णस्य वचः श्रुत्वा गुणदोषौ विमृश्य च ॥ पश्चादपि महाबाहो शत्रून् युधिविजेष्यसि ॥ ८२ ॥ महोदरवचः श्रुत्वा राक्षसैः परिवारितः ॥ कुंभ
कर्णो महातेजाः संप्रतस्थे महाबलः ॥ ८३ ॥ सुप्तमुत्थाप्य भीमाक्षं भीमरूपं पराक्रमं ॥ राक्षसां स्त्वरिता जग्मुर्दशग्रीवनिवेशनं ॥ ८४ ॥
तेभिर्गम्य दशग्रीवमासीनं परमासने ॥ ऊचुर्बद्धांजलिपुटाः सर्व एव निशाचराः ॥ ८५ ॥ कुंभकर्णः प्रबुद्धो सौ भ्राता ते राक्षसेश्वर ॥ कथं
तत्रैव निर्यातुं द्रक्ष्यसे तमिहागतं ॥ ८६ ॥ रावणस्त्वब्रवीद्दृष्टो राक्षसांस्तानुपस्थितान् ॥ द्रष्टुमेनमिहेच्छामि यथान्यायं च पूज्यतां ॥ ८७ ॥
तथेत्युक्त्वा तु ते सर्वे पुनरागम्य राक्षसाः ॥ कुंभकर्णमिदं वाक्यमूचूरावणचोदिताः ॥ ८८ ॥ द्रष्टुं त्वां कांक्षते राजा सर्वराक्षसपुंगवः ॥ गमने
क्रियतां बुद्धिभ्रातरं संप्रहर्षय ॥ ८९ ॥ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तत्रैव स्थितो युद्धाय निर्यातु ॥ आहोस्विदिहागतं द्रक्ष्यसे ॥ ८६ ॥ पूज्यतां स इति शेषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

यु० कां०

॥१०८॥